

Kazimierz Zimniewicz

1940–2024

Kazimierz Stanisław Konstanty Zimniewicz, urodzony 12 lutego 1940 roku w Kościanie, do końca życia pozostał oddany sprawom miejsca, z którego pochodził. Był profesorem nauk ekonomicznych i społecznikiem związanym z Kościanem i ziemią kościańską.

Ukończył liceum ogólnokształcące w Kościanie w 1957 roku, w latach 1957–1958 uczęszczał do Wyższego Studium Ekonomicznego w Poznaniu. Studentem dziennych studiów magisterskich w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Poznaniu został 1 października 1958 roku, a zakończył je 14 marca 1963 roku. Tytuł magistra ekonomii uzyskał, broniąc pracę magisterską zatytułowaną *Ogrodnictwo w Wielkopolsce w latach 1929–1939*. Tematyka pracy była uzasadniona także materialnie – w czasie studiów Kazimierz Zimniewicz korzystał ze stypendium fundowanego przez Rejonową Spółdzielnię Ogrodniczą w Kościanie. Stypendia tego rodzaju należało po studiach odpracować. Jednak po przyjęciu na staż asystencki (za zgodą Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego) został on zwolniony z tego obowiązku i chyba nigdy do zajęć ogrodniczych nie wrócił, poza uprawianiem przydomowego ogrodu w Boszkowie.

Całe życie zawodowe Profesora Zimniewicza od 1 kwietnia 1963 roku do 30 września 2010 roku było związane z naszą Uczelnią, poczynając od stażu asystenckiego w 1963 roku, przez stanowisko asystenta, starszego asystenta, adiunkta, docenta (1976), profesora nadzwyczajnego (1990), profesora zwyczajnego (1995), aż do przejścia na emeryturę w 2010 roku. Pierwszym miejscem zatrudnienia była Katedra Ekonomiki Przemysłu, kierowana przez prof. Stanisława Smolińskiego, w Instytucie Ekonomiki Produkcji, a ostatnim Katedra Systemów i Technik Zarządzania na Wydziale Zarządzania, której był wieloletnim kierownikiem.

Pracę doktorską pod tytułem *Potencjał gospodarczy i przeobrażenia organizacyjne przemysłu drobnego w Wielkopolsce w latach 1945–1963* przygotował pod opieką naukową prof. Władysława Rusińskiego. Cztery lata po zakończeniu studiów magisterskich uchwałą Rady Wydziału Ogólno-Ekonomicznego z 22 listopada 1967 roku nadano mu stopień doktora nauk ekonomicznych. Osiem lat później uchwałą Rady Wydziału Ekonomiki Produkcji Akademii Ekonomicznej w Poznaniu z 24 czerwca 1975 roku uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego. Jego rozprawa habili-

tacyjna dotyczyła problematyki efektywności wykorzystania czasu pracy robotników grupy przemysłowej. Do podejmowania tematyki czasu pracy bardzo często zachęcał także swoich pracowników. Profesorem tytularnym został 17 listopada 1990 roku.

Badania Profesora Zimniewicza skupiały się na teorii organizacji i zarządzania, partycypacji w zarządzaniu, projektowaniu systemów zarządzania, zarządzaniu przedsiębiorstwem, ekonomice i organizacji przedsiębiorstw, technice zarządzania, ekonomicznych aspektach czasu pracy, metodologii organizacji i zarządzania, organizacji i zarządzaniu ochroną środowiska w Polsce. Szczególnie cenione, również przez praktyków biznesu, były jego publikacje na temat technik zarządzania. Bardzo lubił używać określenia „skrzynka narzędziowa menedżera”, by wskazać na dobrany do potrzeb danego menedżera zestaw technik zarządzania.

Na Uczelni sprawował liczne funkcje kierownicze: prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą, prodziekana studiów dla pracujących, zastępcy dyrektora Instytutu Organizacji i Zarządzania, kierownika Zakładu Projektowania Systemów Zarządzania, kierownika Katedry Systemów Zarządzania. Był także kierownikiem Podyplomowego Studium Organizacji i Zarządzania w Przedsiębiorstwie, zastępcą dyrektora Międzywydziałowych Studiów dla Pracujących AE w Poznaniu, przewodniczącym Rady Bibliotecznej. Łączył z powodzeniem teorię zarządzania, o której pisał w publikacjach, z praktyką kierowniczą. W dorobku organizacyjnym miał też utworzenie gabinetu audiowizualnego, który służył do zajęć ćwiczeniowych.

O efektach pracy Profesora Zimniewicza świadczą nie tylko jego publikacje naukowe, ale również, a może przede wszystkim, doktoranci, którzy pod jego opieką naukową przygotowali i obronili swoje prace doktorskie, w sumie 11 osób.

Profesor był członkiem Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa (TNOiK), Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego (PTE), Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk (PTPN) i propagatorem wkładu Wielkopolan do nauki o organizacji i zarządzaniu, zwłaszcza dokonań tzw. organiczników wielkopolskich. Jednak miejscem, które zawsze szczególnie wspierał, był Kościan. Kazimierz Zimniewicz był współzałożycielem Towarzystwa Miłośników Ziemi Kościańskiej, laureatem Nagrody Twórczej Miasta Kościana, autorem licznych publikacji o historii Kościana, ziemi kościańskiej oraz Przemęckim Parku Krajobrazowym. Przez wiele lat, praktycznie przez cały czas aktywności zawodowej, społecznie pracował na rzecz Towarzystwa Miłośników Ziemi Kościańskiej, inicjując działania wydawnicze, organizację sesji naukowych i działalność popularyzacyjną. Za działalność organizatorską na rzecz ochrony środowiska, w tym na rzecz utworzenia parków krajobrazowych w rodzinnych stronach, został odznaczony przez ministra ochrony środowiska Złotą Odznaką za Zasługi dla Ochrony Środowiska i Zasobów Wodnych.

Okresowo pracował także w Wyższej Szkole Zarządzania i Bankowości w Poznaniu, w Wyższej Szkole Komunikacji i Zarządzania w Poznaniu na Wydziale Zarządzania

i Ekonomii, w Wyższej Szkole Zarządzania i Psychologii w Poznaniu oraz w Społecznej Akademii Nauk na Wydziale Zamiejscowym w Ostrowie Wielkopolskim, dzieląc się doświadczeniem naukowym i dydaktycznym.

Za swoją działalność zawodową i społeczną otrzymał liczne odznaczenia, w tym Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej, tytuł Zasłużonego Działacza Kultury, Odznakę Honorową za Zasługi w Rozwoju Województwa Poznańskiego oraz szczególnie ważną dla Profesora Odznakę Zasłużony dla Powiatu Kościańskiego.

Wyrazem szacunku dla autorytetu Profesora było to, że pracownicy katedry, zwłaszcza ci młodszy, odbierając telefon od niego, zawsze wstawali, niemal stając na baczność, z komentarzem „Kazek dzwoni”... I wszystko było jasne.

Profesor Kazimierz Zimniewicz zmarł 12 lutego 2024 roku. Został pochowany na Cmentarzu Parafialnym w Komornikach.

Beata Skowron-Mielnik